

УДК 351.821.1:342.922(477-2)

Рибалко Костянтин Валерійович

доктор філософії в галузі знань

«Публічне управління та адміністрування»,

асистент кафедри менеджменту, бізнесу

і адміністрування

Державний біотехнологічний університет

ORCID: 0000-0002-1328-2487

DOI: <https://doi.org/10.25313/2617-572X-2026-4-69-17>

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПРОЦЕДУРИ В ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ, ЩО РЕАЛІЗУЮТЬ ДЕРЖАВНУ ПОЛІТИКУ У СФЕРІ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

Анотація. Вступ. Обраний Україною вектор європейської інтеграції зумовив докорінну перебудову публічного управління в державі, що вимагає беззаперечного впровадження людиноцентричної концепції належного врядування. Ключовим інструментом цієї фундаментальної трансформації стало нормативне закріплення загальної адміністративної процедури, покликане уніфікувати управлінську діяльність, мінімізувати корупційні ризики та встановити чіткі процесуальні стандарти взаємодії між державою, бізнесом та громадянами. Цей процес нерозривно пов'язаний із модернізацією інституту публічної служби, який є головним виконавчим драйвером реформи.

Особливу специфіку та складність такий процес модернізації має у царині публічного управління в земельній сфері на регіональному рівні, де діяльність суб'єктів владних повноважень традиційно відзначається високою конфліктністю та поліаспектним характером. Провідна роль у практичній реалізації цих реформаторських засад належить територіальним органам Держгеокадастру, які діють як спеціалізовані органи державної влади в областях і від публічних службовців яких вимагається повна перебудова внутрішніх управлінських регламентів, переформатування реєстраційних та контрольно-наглядових функцій, а також подолання системного ментального опору консервативної правозастосовної практики.

Мета. Метою дослідження є ідентифікація та системний аналіз нормативно-правових, технічних і кадрових деструктивних чинників, що виникають у процесі застосування норм адміністративної процедури територіальними органами Держгеокадастру, задля обґрунтування рекомендацій щодо усунення можливих нормативних колізій, розширення функціональних можливостей Державного земельного кадастру, а також професійної трансформації публічних службовців в умовах докорінної перебудови публічного управління.

Матеріали і методи. Матеріалами дослідження є: 1) нормативно-правове забезпечення стосовно регулювання загальної адміністративної процедури та публічного управління в земельній сфері; 2) наукові праці фахівців у галузі публічного управління та публічної служби, адміністративного права щодо досвіду впровадження адміністративної процедури в діяльність органів державної влади.

В процесі здійснення дослідження було використано наступні наукові методи: теоретичного узагальнення та порівняльного аналізу (для критичного осмислення процесу докорінної перебудови публічного управління, а також для

Copyright © The Author(s).

This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>)

виявлення та ідентифікації можливих суперечностей між матеріальними нормами земельного права та процедурними стандартами Закону України «Про адміністративну процедуру»); системного підходу та структурно-функціонального аналізу (для комплексного дослідження технічно-функціональних можливостей Державного земельного кадастру, а також для оцінки поточного рівня професійної компетентності публічних службовців територіальних органів Держгеокадастру); логічного узагальнення (покладено в основу розробки практичних рекомендацій щодо усунення законодавчих колізій, розширення функціональних можливостей Державного земельного кадастру, а також професійної трансформації та підвищення кваліфікації публічних службовців в умовах докорінної перебудови публічного управління у зв'язку з запровадженням адміністративної процедури як обов'язкової регламентної складової здійснення повноважень органами державної влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин на регіональному рівні).

Результати. У науковій статті доведено, що публічне управління у сфері земельних відносин трансформувалося з інструменту суворого державного розпорядження та контролю на прозорий сервіс, де пріоритетом є забезпечення прав юридичних та фізичних осіб, мінімізація дискреційних повноважень публічних службовців та викорінення системних корупційних ризиків.

Водночас дослідження виявило управлінську кризу, спричинену розривом між прогресивною стратегією реформи публічного управління з впровадження адміністративної процедури та спроможністю тактичного рівня органів державної влади її реалізувати. Ефективність оновлених механізмів публічного управління наразі заблокована нормативними колізіями, а також критичною технологічною неготовністю інфраструктури Державного земельного кадастру, в програмному забезпеченні якого відсутній алгоритмічний функціонал для нових процедур. Цей інструментальний дефіцит посилюється браком інституційної готовності кадрового потенціалу територіальних органів Держгеокадастру, в якому також зберігається тенденція, що понад половини державних службовців середньої та низової ланки (категорії «Б» і «В») демонструють низьку обізнаність та ментальний опір новим управлінським принципам та процедурам.

Перспективи. У подальших наукових дослідженнях пропонується зосередити увагу на комплексному аналізі кращих європейських практик правозастосування загальної адміністративної процедури у сфері земельних відносин, а також на розробці науково обґрунтованих критеріїв оцінки інституційної готовності територіальних органів Держгеокадастру до сервісної трансформації. Особливої уваги у майбутніх розвідках потребує теоретичне моделювання архітектури електронного урядування в системі Держгеокадастру та дослідження механізмів психолого-управлінського супроводу кадрового перезавантаження задля остаточного подолання бюрократичного опору на місцях.

Ключові слова: публічне управління, публічна служба, публічні службовці, органи державної влади, державна земельна політика, адміністративна процедура, повноваження, регіональний рівень.

Постановка проблеми. Впровадження Закону України «Про адміністративну процедуру» ознаменувало початок масштабної модернізації системи вітчизняного публічного управління та інституту публічної служби на засадах євроінтеграційних стандартів належного врядування (Good Governance). Ця фундаментальна реформа вимагає від органів державної влади докорінної зміни управлінської філософії — переходу від застарілих командно-бюрократичних підходів до сервісно-орієнтованої моделі взаємодії з громадянами та бізнесом.

Проте практична реалізація нових процесуальних імперативів виявила комплекс глибоких деструктивних чинників на регіональному рівні, де державна земельна політика безпосередньо матеріалізується у конкретних управлінських рішеннях. Ключовими суб'єктами цього процесу на місцях є територіальні органи Держгеокадастру, діяльність яких сьогодні має «збій» у зв'язку з низкою взаємопов'язаних проблем, що потребують негайної ідентифікації, аналізу та вирішення.

Ланцюгова реакція цього системного збою починається на законодавчому рівні, де відсутність чітких пріоритетів між нормами земельного законодавства та Закону України «Про адміністративну процедуру» створює ситуацію правової невизначеності. Цей нормативний хаос безпосередньо проектується на технічно-функціональну площину, оскільки адміністратори програмного забезпечення Державного земельного кадастру не мають чітких законодавчих алгоритмів інтеграції Закону України «Про адміністративну процедуру» у цифрові алгоритми, функціональні можливості системи Державного земельного кадастру. У результаті технічна недосконалість Державного земельного кадастру стає для публічних службовців територіальних органів Держгеокадастру зручним виправданням власної бездіяльності, що виводить на поверхню кадровий та ментальний деструктивні чинники.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Науковий доробок українських вчених (В. Аверьянов [1], В. Тимошук [2], І. Бойко [3], А. Школик [4], Д. Сущенко [5], О. Мілієнко [6]) забезпечив системну трансформацію вітчизняного інституту врядування: від концептуального переосмислення засад адміністративного права на рейках людиноцентризму та євроінтеграції до безпосереднього впровадження стандартів Good Governance у практику публічного управління, що кардинально перебудувало діяльність органів державної влади, сформувавши чіткі процедурні межі для їх дискреційних повноважень.

Фундаментальні праці зарубіжних учених (Вінченцо Де Фалко [7], Полонка Ковач [8], Ана Джаніч Чеко та Туницька Петрашевич [9], Яутріте Брієде [10]) заклали доктринальну основу сучасної науки публічного права, концептуалізувавши універсальні стандарти процесуальної справедливості (procedural fairness) та належної правової процедури (due process of law). Це зумовило системну модернізацію архітектури публічного управління через обмеження дискреційного розсуду суб'єктів владних повноважень чіткими нормативними межами. Водночас це трансформувало повсякденну діяльність органів державної влади, перетворивши адміністративну процедуру на ключовий правовий інструмент забезпечення прозорості, передбачуваності та підзвітності публічної адміністрації в межах європейського адміністративного простору.

Разом з цим, подальші наукові розвідки щодо специфіки застосування адміністративної процедури в діяльності органів державної влади, зокрема, тих, які реалізують державну земельну політику на регіональному рівні, викликані об'єктивною потребою подолання системної неузгодженості між нормами земельного законодавства та Закону України «Про адміністративну процедуру». Цей процес суттєво ускладнюється кризою практичної реалізації впровадження адміністративної процедури на місцях, що зумовлено такими чинниками: складність цифровізації та інтеграції адміністративної процедури в Державний земельний кадастр для надання широкої низки адміністративних послуг, кадрова невідповідність та ментальний опір посадових осіб територіальних органів Держгеокадастру.

Метою статті є ідентифікація та системний аналіз нормативно-правових, технічних і кадрових деструктивних чинників, що виникають у процесі застосування норм адміністративної процедури територіальними органами Держгеокадастру, задля обґрунтування рекомендацій щодо усунення можливих нормативних колізій, розширення функціональних можливостей Державного земельного кадастру, а також професійної трансформації публічних службовців в умовах докорінної перебудови публічного управління.

Матеріали і методи. Матеріалами дослідження є: 1) нормативно-правове забезпечення стосовно регулювання загальної адміністративної процедури та публічного управління в земельній сфері; 2) наукові праці фахівців у галузі публічного управління та публічної служби, адміністративного права щодо досвіду впровадження адміністративної процедури в діяльність органів державної влади.

В процесі здійснення дослідження було використано наступні наукові методи: теоретичного узагальнення та порівняльного аналізу (для критичного осмислення процесу докорінної перебудови публічного управління, а також для виявлення та ідентифікації можливих суперечностей між нормами земельного права та Закону України «Про адміністративну процедуру»); системного підходу та структурно-функціонального аналізу (для комплексного дослідження технічно-функціональних можливостей Державного земельного кадастру, а також для оцінки поточного рівня підготовки та професійної компетентності публічних службовців територіальних органів Держгеокадастру); логічного узагальнення (покладено в основу розробки практичних рекомендацій щодо усунення законодавчих колізій, розширення функціональних можливостей Державного земельного кадастру, а також професійної трансформації та підвищення кваліфікації публічних службовців в умовах докорінної перебудови публічного управління у зв'язку з запровадженням адміністративної процедури як обов'язкової регламентної складової здійснення повноважень органів державної влади, що реалізують державну земельну політику на регіональному рівні).

Виклад основного матеріалу. До 2022 року Україна залишалася єдиною європейською державою, в якій не було закону про адміністративну процедуру (за винятком росії, яка не є орієнтиром для демократичного врядування). Усі сфери взаємодії держави з громадянами та бізнесом регулювалися за різними правилами (спеціальними законами, постановами, інструкціями тощо).

Запровадження адміністративної процедури диктувалося потребою розв'язання на рівні закону низки проблем, як-от:

- відсутність низки важливих прав особи у відносинах з публічною адміністрацією (наприклад, права бути вислуханою та доступу до матеріалів справи, права заінтересованої особи брати участь у провадженні тощо);
- домінування відомчих інтересів та переважно підзаконне регулювання процедур;
- різні підходи у різних сферах публічного адміністрування;
- неефективність багатьох процедур (зокрема, оскарження) або відсутність регулювання взагалі (наприклад, щодо дострокового припинення дії адміністративних актів).

Необхідність ухвалення та застосування Закону України «Про адміністративну процедуру» (далі — ЗАП) обумовлена також європейськими Принципами державного управління програми OECD/SIGMA, зокрема принципом 17, згідно з яким право на належне управління забезпечується також і через адміністративну процедуру. Повна імплементація цього Закону є вимогою Європейського Союзу, а якнайшвидше його впровадження у практичну діяльність публічних службовців є важливим елементом євроінтеграційного процесу. На значенні цього кроку ЄС наголошував у своїх щорічних звітах щодо прогресу України в межах Пакета розширення у 2023 та 2024 роках. Також імплементація ЗАП є однією з вимог Плану для Ukraine Facility на 2024–2027 роки.

Очікується, що його впровадження сприятиме зменшенню корупційних ризиків у діяльності публічної адміністрації, підвищенню довіри громадськості до держави та покращенню функціонування бізнес-середовища. Впровадження ЗАП за прикладом аналогічних актів, що діють в інших державах, має на меті сприяти реалізації права на належне врядування, закріпленого в статті 41 Хартії основних прав Європейського Союзу, та наблизити державне управління в Україні до сучасних європейських стандартів і практик [11].

До ухвалення ЗАП в Україні не існувало загальної адміністративної процедури, проте всі сфери взаємодії держави з громадянами та бізнесом регулювались різними правилами (спеціальними законами, постановами, інструкціями тощо). Як наслідок, було багато прогалин та суперечок між різними законодавчими актами.

З набранням чинності ЗАП система законодавства буде утворюватися наступним чином:

- ЗАП є загальним законом, який визначає спільні процедурні правила для всіх сфер публічного адміністрування, тому такі закони ще називають «про загальну адміністративну процедуру»;
- у спеціальних законах мають залишитися лише обґрунтовані винятки, а самі закони потребуватимуть перегляду та гармонізації із ЗАП [12].

Законодавчі та підзаконні трансформації, що відбулися у період 2024–2025 років (зокрема, через прийняття законів України від 08.10.2024 р. № 3993-IX, від 10.10.2024 р. № 4017-IX, постанови Кабінету Міністрів України від 10.09.2025 р. № 1131), детермінували остаточний перехід вітчизняної системи публічного управління земельними ресурсами від командно-контрольної моделі до сервісно-орієнтованої моделі, побудованої на європейській доктрині Належного врядування (Good Governance).

Однак, варто наголосити на проблемних аспектах, які на жаль, залишаються під час впровадження територіальними органами Держгеокадастру адміністративної процедури в свою щоденну діяльність в рамках реалізації своїх ключових повноважень: розпорядження землями державної власності сільсько-господарського призначення в межах, визначених Земельним кодексом України, на території відповідної області; надання адміністративних послуг згідно із законом у відповідній сфері; організація та здійснення державного контролю за використанням та охороною земель усіх категорій та форм власності.

Продовжують існувати колізії між нормами земельного законодавства та спеціального ЗАП, що потребує подальшого узгодження і на сьогоднішнім шляхом вирішення такого проблемного аспекту є прийняття проекту Закону про внесення змін до статті 17-2 Земельного кодексу України (реєстр. № 15054 від 04.03.2026), зокрема пояснювальна записка до вказаного проекту Закону передбачає, що «З метою приведення статті 17-2 Земельного кодексу України у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру» та враховуючи рекомендації експертів проекту «Продовження підтримки комплексної реформи державного управління в Україні» (EU4PAR2) щодо аналізу Закону України від 8 жовтня 2024 року № 3993-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту інтересів власників земельних часток (паїв), а також застосування адміністративної процедури у сфері земельних відносин» виникла необхідність приведення деяких норм статті 17-2 Земельного кодексу України у відповідність із Законом України «Про адміністративну процедуру».

Закон України «Про адміністративну процедуру» встановлює пріоритетність оскарження рішення або юридично значущої дії індивідуального характеру, прийнятого (вчиненої) адміністративним органом для вирішення конкретної справи та спрямованого (спрямованої) на набуття, зміну, припинення чи реалізацію прав та/або обов'язків окремої особи (осіб) в адміністративному порядку, оскільки адміністративне оскарження швидше за процедурою та результатом, а також дешевше для особи-скаржника та держави.

Також Законом України «Про адміністративну процедуру» передбачено можливість адміністративним органом виправляти свої помилки, у разі їх виявлення в адміністративному акті, у тому числі за заявою заінтересованої особи.

Натомість судовий захист гарантований Конституцією України та законами України і є останнім способом правового захисту прав та інтересів» [13].

Як результат, проектом акта пропонується виключити частину другу статті 17-2 Земельного кодексу України, а також узгодити норми частини третьої статті 17-2 Земельного кодексу України із Законом України «Про адміністративну процедуру».

Також проблемним аспектом на сьогодні залишається відсутність у Державному земельному кадастрі функціоналів, які б дозволили технічно узгодити передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 10.09.2025 р. № 1131 зміни, якими, в свою чергу, приведено постанову КМУ від 17 жовтня 2012 р. № 1051 «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру» у відповідність до положень Земельного кодексу України, Закону України від 08.10.2024 р. № 3993-IX та ЗАП, зокрема, щодо нових форм документів Державного земельного кадастру (далі — ДЗК): рішення про залишення заяви без руху, повідомлення про залишення заяви без руху, рішення про продовження розгляду заяви клопотання про продовження строку усунення виявлених недоліків, рішення про продовження строку усунення виявлених недоліків, рішення про відмову у продовженні строку усунення виявлених недоліків, повідомлення про

продовження строку усунення виявлених недоліків, повідомлення про відмову у продовженні строку усунення виявлених недоліків, заява про надання доступу до ДЗК; і нової регламентації самих дій державного кадастрового реєстратора: в електронній формі впроваджується попередня перевірка заяви про внесення відомостей (змін до них) до ДЗК та доданих до неї документів, за результатами якої заявнику надається інформація про наявність помилок у заяві та/або недостатність наведених у ній відомостей і доданих документів із зазначенням рекомендацій щодо усунення наявних недоліків. До цього часу неповний пакет документів до розгляду не приймався.

Незалежно від наявних помилок у поданій заяві та/або недостатність наведених у ній відомостей і доданих до неї документів, заява про внесення відомостей (змін до них) до ДЗК з використанням програмного забезпечення ДЗК формується, обліковується та надходить на розгляд Державному кадастровому реєстратору.

У такому випадку Державний кадастровий реєстратор може прийняти рішення про залишення заяви без руху, про що письмово повідомляє заявника із зазначенням виявлених недоліків з посиланням на порушені вимоги законодавства, спосіб усунення недоліків, а також способи, порядок та строки оскарження рішення про залишення заяви без руху. Досі процедура призупинення розгляду заяви не застосовувалася, а надання неповного пакету документів було підставою для ухвалення рішення про відмову у прийнятті таких документів до розгляду та унесенні відомостей (змін до них) до ДЗК [14]. При цьому вже навіть приведені у відповідність до ЗАП технологічні картки адміністративних послуг, які надаються територіальними органами Держгеокадастру [15].

До проблемних аспектів також варто віднести кадрову невідповідність та ментальний опір посадових осіб територіальних органів Держгеокадастру, що ґрунтується на недостатньо високому рівні якості та вичерпності навчальних матеріалів, що корелюється з результатами опитування центральних органів виконавчої влади щодо готовності застосування ЗАП, проведеного з грудня 2024 по січень 2025 року, які показали, що 59% респондентів відзначають потребу у навчанні персоналу, 40% потребують допомоги у розробці шаблонів і типових документів, а 35% — потребують консультаційної допомоги з боку експертів. Найбільш обізнаними з положеннями ЗАП виявилися державні службовці категорії А. Водночас близько половини опитаних службовців категорій Б і В ще не розібралися з деталями. Респонденти вказують на потребу у додатковому роз'ясненні сутності принципів адміністративної процедури. Особливо це стосується принципів пропорційності, розсудливості, офіційності, презумпції правомірності дій та вимог особи.

Окрім того не всі державні службовці належно поінформовані про імплементацію ЗАП у діяльності органу влади, де вони працюють. Опитування центральних органів виконавчої влади показало, що понад 50% респондентів не змогли дати відповідь, чи розпочато в інституції, де вони працюють, адаптацію законодавства до положень ЗАП, а понад 70% не знають, чи визначений в органі влади перелік нормативно-правових актів, які підлягають погодженню з нормами ЗАП. Це свідчить про потребу підвищення рівня інституційної обізнаності та ефективності внутрішньої комунікації щодо впровадження ЗАП у діяльність центральних органів виконавчої влади [11].

Висновки і перспективи подальших досліджень. Узагальнення результатів проведеного дослідження дозволяє стверджувати, що подальший практичний механізм реалізації адміністративної процедури під час здійснення повноважень органами державної влади, які реалізують державну політику у сфері земельних відносин на регіональному (обласному) рівні, нашою є на ряд взаємопов'язаних чинників, які не дозволяють повною мірою імплементувати сервісну модель управління через наявність нормативно-правових колізій, інструментальний дефіцит програмного забезпечення Державного земельного кадастру та низьку інституційну готовність кадрового потенціалу середньої і низової ланки територіальних органів Держгеокадастру.

Подолання виявлених проблемних аспектів імплементації вимагає комплексного підходу, що передбачає: по-перше, законодавче усунення нормативних колізій між загальною адміністративною процедурою та спеціальними земельними нормами; по-друге, невідкладне технічне оновлення інфраструктури Державного земельного кадастру із інтеграцією відповідного алгоритмічного функціоналу; по-третє, подолання кадрового дефіциту з достатнім рівнем знань про загальну адміністративну процедуру та практичні навички щодо її впровадження, та ментального опору службовців категорій «Б» і «В» в територіальних органах Держгеокадастру через запровадження системного навчання та переорієнтацію їх діяльності на сервісну модель взаємодії з громадянами та бізнесом через відпрацювання практичних навичок на реальних кейсах (ситуаціях), які виникають під час запровадження адміністративної процедури.

У подальших наукових дослідженнях пропонується зосередити увагу на комплексному аналізі кращих європейських практик правозастосування загальної адміністративної процедури у сфері земельних відносин, а також на розробці науково обґрунтованих критеріїв оцінки інституційної готовності територіальних органів Держгеокадастру до сервісної трансформації. Особливої уваги у майбутніх розвідках потребує теоретичне моделювання архітектури електронного урядування в системі Держгеокадастру та дослідження механізмів психолого-управлінського супроводу кадрового перезавантаження задля остаточного подолання бюрократичного опору на місцях.

ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ**ФІНАНСУВАННЯ:** Автори не отримували фінансування для цього дослідження.**ЗАЯВА ПРО ДОСТУПНІСТЬ ДАНИХ:** Не застосовується.**КОНФЛІКТ ІНТЕРЕСІВ:** Автори заявляють про відсутність конфлікту інтересів.**Література**

1. Авер'янов В. Нова доктрина українського адміністративного права: концептуальні позиції. *Право України*. 2006. № 5. С. 11–17. URL: https://library.nlu.edu.ua/POLN_TEXT/SENMK/Averianov11.pdf (дата звернення: 06.04.2026).
2. Тимошук В. П. Теоретичні та практичні виклики становлення загальної адміністративної процедури в Україні. *Право України*. 2021. № 10. С. 28–43. DOI: <https://doi.org/10.33498/louu-2021-10-028>
3. Бойко І. Роль і значення адміністративної процедури у публічному адмініструванні. *Національний вісник Ужгородського Національного Університету. Серія ПРАВО*. 2022. Вип. 69. С. 229–236. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2021.69.39>
4. Школик А. М. Адміністративно-процедурне законодавство та його систематизація: монографія. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2020. 306 с.
5. Сущенко Д. В. Адміністративні процедури в Україні та країнах Європи: порівняльно-правовий аспект: дис. ... кан. юрид. наук.: 12.00.07. Запоріжжя, 2018. 211 с.
6. Мілієнко О. Європейські та світові стандарти здійснення процедури прийняття адміністративних актів. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2020. № 6 (35). С. 134–138. DOI: [https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i6\(35\).705](https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i6(35).705)
7. Falco Vincenzo de. *Administrative Action and Procedures in Comparative Law*. Portland: Eleven International Publishing, 2018. 280 p.
8. Kovač P. Traditional and European Oriented Principles in the Codification of Administrative Procedures in Central Eastern Europe. *Hrvatska i komparativna javna uprava: časopis za teoriju i praksu javne uprave*. 2022. Vol. 22, No. 1. P. 9–36. DOI: <https://doi.org/10.31297/hkju.22.1.6>
9. Đanić Čeko A., Petrašević T. Lack of One Common Administrative Procedure? Is Regulation on the EU Administrative Procedure Necessary in the EU? *Balkan Social Science Review*. June 2020. Vol. 15. P. 93–117. DOI: <https://doi.org/10.46763/BSSR20150094djc>
10. Briede J. Eiropas Savienības tiesību normu piemērošana administratīvajā procesā. 2020. P. 83–87. URL: <https://www.at.gov.lv/lv/par-augstako-tiesu/augstakas-tiesas-biletens/augstakas-tiesas-biletens-nr-20/eiropas-savienibas-tiesibu-normu-piemerosana-administrativaja-procesa> (дата звернення 30.04.2026).
11. Адміністративна процедура в дії: імплементація Закону України «Про адміністративну процедуру» в системі публічного управління. Інфобриф. *Лабораторія законодавчих ініціатив*. URL: https://www.parlament.org.ua/wp-content/uploads/2025/07/ali_brief_implementation_the_law_on_administrative_procedure_.pdf (дата звернення 30.04.2026).
12. Несгеренко К. О., Булгакова О. В. Адміністративна процедура як новий етап взаємодії органів державної влади і суспільства. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2023. № 6 (2023). С. 482–486. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2023.06.83>
13. Проект Закону про внесення змін до статті 17–2 Земельного кодексу України. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/69657> (дата звернення 30.04.2026).
14. Уряд вніс зміни до Порядку ведення Державного земельного кадастру. *Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру*. URL: <https://land.gov.ua/uryad-vnis-zminy-do-poryadku-vedennya-derzhavnogo-zemelnoho-kadastru/> (дата звернення 30.04.2026).
15. Про внесення змін до наказу Держгеокадастру від 28.10.2025 № 478: Наказ Держгеокадастру від 31.03.2026 № 91. URL: <https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2026/04/nakaz-91-vid-31.03.2026.pdf> (дата звернення 30.04.2026).

References

1. Averianov, V. (2006). Nova doktryna ukrainskoho administratyvnoho prava: Kontseptualni pozytsii [The new doctrine of Ukrainian administrative law: Conceptual positions]. *Pravo Ukrainy*, 5, 11–17. Retrieved from https://library.nlu.edu.ua/POLN_TEXT/SENMK/Averianov11.pdf [in Ukrainian].
2. Tymoshchuk, V.P. (2021). Teoretychni ta praktychni vyklyky stanovlennia zahalnoi administratyvnoi protsedury v Ukraini [Theoretical and practical challenges of establishing a general administrative procedure in Ukraine]. *Pravo Ukrainy*, 10, 28–43. <https://doi.org/10.33498/louu-2021-10-028> [in Ukrainian].
3. Boiko, I. (2022). Rol i znachennia administratyvnoi protsedury u publichnomu administruvanni [The role and significance of administrative procedure in public administration]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya: Pravo*, 69, 229–236. <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2021.69.39> [in Ukrainian].
4. Shkolyk, A. M. (2020). *Administratyvno-protsedurne zakonodavstvo ta yoho systematyzatsiia* [Administrative procedural legislation and its systematization]. Helvetyka [in Ukrainian].

5. Sushchenko, D. V. (2018). *Administratyvni protsedury v Ukraini ta krainakh Yevropy: Porivnialno-pravovyi aspekt* [Administrative procedures in Ukraine and European countries: A comparative legal aspect] (Candidate dissertation). Zaporizhzhia [in Ukrainian].
6. Miliienko, O. (2020). Yevropeiski ta svitovi standarty zdiisnennia protsedury pryiniattia administratyvnykh aktiv [European and global standards for administrative decision-making procedures]. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk*, 6(35), 134–138. [https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i6\(35\).705](https://doi.org/10.32837/pyuv.v0i6(35).705) [in Ukrainian].
7. de Falco, V. (2018). *Administrative action and procedures in comparative law*. Eleven International Publishing.
8. Kovač, P. (2022). Traditional and European oriented principles in the codification of administrative procedures in Central Eastern Europe. *Hrvatska i Komparativna Javna Uprava*, 22(1), 9–36. <https://doi.org/10.31297/hkju.22.1.6>
9. Đanić Čeko, A., & Petrašević, T. (2020). Lack of one common administrative procedure? Is regulation on the EU administrative procedure necessary in the EU? *Balkan Social Science Review*, 15, 93–117. <https://doi.org/10.46763/BSS-R20150094djc>
10. Briede, J. (2020). *Eiropas Savienības tiesību normu piemērošana administratīvajā procesā* [Application of European Union legal norms in administrative proceedings] (pp. 83–87). Retrieved from <https://www.at.gov.lv/lv/par-augstakotiesu/augstakas-tiesas-biletens/augstakas-tiesas-biletens-nr-20/eiropas-savienibas-tiesibu-normu-piemerosana-administrativaja-procesa>
11. Laboratoriia zakonodavchykh initsiatyv. (n.d.). *Administratyvna protsedura v dii: Implementatsiia Zakonu Ukrainy "Pro administratyvnu protseduru" v systemi publicnogo upravlinnia* [Administrative procedure in action: Implementation of the Law of Ukraine "On Administrative Procedure" in the public administration system]. Retrieved from https://www.parlament.org.ua/wp-content/uploads/2025/07/ali_brief_implementation_the_law_on_administrative_procedure_.pdf [in Ukrainian].
12. Nesterenko, K. O., & Bulhakova, O. V. (2023). Administratyvna protsedura yak novyi etap vzaiemodii orhaniv derzhavnoi vlady i suspilstva [Administrative procedure as a new stage of interaction between public authorities and society]. *Analychno-porivnialne pravoznavstvo*, 6, 482–486. <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2023.06.83> [in Ukrainian].
13. Verkhovna Rada Ukrainy. (n.d.). *Proiekt Zakonu pro vnesennia zmin do statti 17–2 Zemelnoho kodeksu Ukrainy* [Draft Law on amendments to Article 17–2 of the Land Code of Ukraine]. Retrieved from <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/69657> [in Ukrainian].
14. Derzhavna sluzhba Ukrainy z pytan heodezii, kartohrafii ta kadastru. (n.d.). *Uriad vnis zminy do Poriadku vedennia Derzhavnogo zemelnoho kadastru* [The Government amended the Procedure for maintaining the State Land Cadastre]. Retrieved from <https://land.gov.ua/uryad-vnis-zminy-do-poryadku-vedennya-derzhavnogo-zemelnogo-kadastru/> [in Ukrainian].
15. Derzhavna sluzhba Ukrainy z pytan heodezii, kartohrafii ta kadastru. (2026). *Pro vnesennia zmin do nakazu Derzhheokadastru vid 28.10.2025 № 478: Nakaz Derzhheokadastru vid 31 bereznia 2026 roku № 91* [On amendments to the Order of the StateGeoCadastre of October 28, 2025 No. 478: Order No. 91 of March 31, 2026]. Retrieved from <https://land.gov.ua/wp-content/uploads/2026/04/nakaz-91-vid-31.03.2026.pdf> [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 02.05.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 25.05.2026

Дата публікації: 31.05.2026

Rybalko Kostiantyn

*PhD in Public Administration,
Assistant of the Department of Management,
Business and Administration
State Biotechnological University*

PROBLEM ASPECTS OF THE APPLICATION OF ADMINISTRATIVE PROCEDURE IN THE ACTIVITIES OF STATE AUTHORITY BODIES THAT IMPLEMENT STATE POLICY IN THE SPHERE OF LAND RELATIONS AT THE REGIONAL LEVEL

Summary. *Introduction.* The vector of European integration chosen by Ukraine has led to a radical restructuring of public administration in the state, which requires the undisputed implementation of a human-centric concept of good governance. The key instrument of this fundamental transformation has been the normative consolidation of the general administrative procedure, designed to unify management activities, minimize corruption risks and establish clear procedural standards for interaction between the state, business and citizens. This process is inextricably linked with the modernization of the institution of public service, which is the main executive driver of the reform.

Such a modernization process has a special specificity and complexity in the field of public administration in the land sector at the regional level, where the activities of subjects of power are traditionally characterized by high conflict and multi-faceted nature. The leading role in the practical implementation of these reform principles belongs to the territorial bodies of the State Geocadastre, which act as specialized state authorities in the regions and whose public servants are required to completely restructure internal management regulations, reformat registration and control and supervisory functions, as well as overcome the systemic mental resistance of conservative law enforcement practice.

Purpose. The purpose of the study is to identify and systematically analyze regulatory, technical, and personnel destructive factors that arise in the process of applying administrative procedure norms by territorial bodies of the State Geocadastre, in order to substantiate recommendations for eliminating possible regulatory conflicts, expanding the functional capabilities of the State Land Cadastre, as well as the professional transformation of public servants in the context of a radical restructuring of public administration.

Materials and methods. The materials of the study are: 1) regulatory and legal support regarding the regulation of the general administrative procedure and public administration in the land sector; 2) scientific works of specialists in the field of public administration and public service, administrative law regarding the experience of implementing the administrative procedure in the activities of state authorities.

In the process of conducting the study, the following scientific methods were used: theoretical generalization and comparative analysis (for a critical understanding of the process of radical restructuring of public administration, as well as for identifying and identifying possible contradictions between the substantive norms of land law and the procedural standards of the Law of Ukraine "On Administrative Procedure"); systemic approach and structural and functional analysis

(for a comprehensive study of the technical and functional capabilities of the State Land Cadastre, as well as for assessing the current level of professional competence of public servants of territorial bodies of the State Geocadastre); logical generalization (it is the basis for the development of practical recommendations on eliminating legislative conflicts, expanding the functional capabilities of the State Land Cadastre, as well as professional transformation and advanced training of public servants in the context of a radical restructuring of public administration in connection with the introduction of an administrative procedure as a mandatory regulatory component of the exercise of powers by state authorities implementing state policy in the field of land relations at the regional level).

Results. The scientific article proves that public administration in the field of land relations has transformed from an instrument of strict state regulation and control to a transparent service, where the priority is to ensure the rights of legal entities and individuals, minimize the discretionary powers of public servants, and eradicate systemic corruption risks.

At the same time, the study revealed a management crisis caused by the gap between the progressive strategy of public administration reform to implement the administrative procedure and the ability of the tactical level of state authorities to implement it. The effectiveness of the updated public administration mechanisms is currently blocked by regulatory conflicts, as well as the critical technological unreadiness of the infrastructure of the State Land Cadastre, the software of which lacks algorithmic functionality for new procedures. This instrumental deficit is exacerbated by the lack of institutional readiness of the human resources potential of the territorial bodies of the State Geocadastre, in which the trend also persists that more than half of middle and lower-level civil servants (categories "B" and "C") demonstrate low awareness and mental resistance to new management principles and procedures.

Discussion. In further scientific research, it is proposed to focus on a comprehensive analysis of the best European practices of law enforcement of the general administrative procedure in the field of land relations, as well as on the development of scientifically sound criteria for assessing the institutional readiness of territorial bodies of the State Geocadastre for service transformation. Special attention in future research requires theoretical modeling of the architecture of e-government in the State Geocadastre system and research into the mechanisms of psychological and managerial support for personnel resettlement in order to finally overcome bureaucratic resistance in the field.

Key words: public administration, public service, public servants, state authorities, state land policy, administrative procedure, powers, regional level.